

[Jensen (Gørding).]

Angaaende det kommunistiske Lovforslag skal jeg udtale, at jeg vilde finde det i høj Grad tiltalende, at Aldersrentenyderne fik en rigeligere Understøttelse, men da jeg er klar over, at Finanserne for Øjeblikket er haardt spændt for, kan jeg i dette Øjeblik slutte mig til de tre andre Ordføreres Stilling til det paagældende Lovforslag.

Jens Thomsen: Det foreliggende Lovforslag kan jeg paa Bondepartiets Vegne anbefale.

I § 1 gives der Kommunalbestyrelserne Adgang til at anvende større Beløb som personlige Tillæg til Alders- og Invalidereventydere, idet Beløbet forhøjes fra 7½ til 10 pCt. af Grundbeløbet. Det er en god Bemyndigelse, der her gives Kommunalraadene til at hjælpe dem, der af en eller anden Grund trænger til en ekstra Haandsrækning. Det er Kommunalraadene, der har det bedste Kendskab til de enkeltes Forhold, og det er fuldt ud rigtigt at forøge det Beløb, som Raadene kan disponere over ud over de faste Rentesatser.

Efter § 2 gives der samtlige Alders- og Invalidereventydere et fast Tillæg paa 25 Kr. til enlige Personer og 40 Kr. til Ægtepar uden Hensyn til, om vedkommende bor i København eller i et afsides beliggende Hedesogn. Det er et sundt og et godt Princip, at Staten giver alle sine Borgere samme Behandling uden Hensyn til deres Bopæl. Det er et Princip, som mit Parti ved forskellige Lejligheder er gaaet ind for, og derfor kan jeg paaskønne den højtærede Socialministers Indstilling over for dette Spørgsmaal. Det er en Fremgangsmaade, der ogsaa burde benyttes ved Fastsættelsen af de almindelige Rentesatser. Dermed er ikke sagt, at Understøttelserne skulde være lige store alle Steder, men det burde være en kommunal Opgave at udrede de nødvendige Tillæg. Hovedaarsagen til, at det er dyrere at leve i Storbyerne, er nemlig den, at man der betaler en højere Pris for de gensidige Tjenester, men dette Forhold bevirker ogsaa, at Skatteevnen bliver tilsvarende større, saa Kommunerne kan bære den forhøjede Understøttelse. Naar f. Eks. Bygningshaandværkerne i København faar større Løn end i Provsbyerne og i Landkommunerne, saa bliver den naturlige Følge deraf, at Huslejen i København bliver større, og det er dog urimeligt, at Skatteyderne i en fattig Landkommune skal betale større Skatter, fordi man i Storbyerne yder hinanden større Betaling for de gensidige

Tjenester. Derfor burde det Princip, der er fulgt i det foreliggende Lovforslag, som sagt, ogsaa overføres til den almindelige Aldersrentelovgivning, at Statens Tilskud gives med samme Beløb til de enkelte Personer uden Hensyn til deres Bopæl. For øvrigt kan jeg anbefale, at det foreliggende Lovforslag faar en velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Oluf Pedersen: Det foreliggende Lovforslag fra Regeringen maa jeg anse for at være en Nødvendighed, ja, for det mindst mulige, der kan bydes som Bod paa Dyrtiden. Men jeg finder Anledning til at spørge Regeringen, om den virkelig tror, at Befolkningen fortsat kan bære de 400—500 Mill. Kr. eller 500—600 Kr. for hver Familie her i Landet, der skal udredes til Rente af den falske Kapital, uretfærdigt hver eneste Øre, uden at der ydes Arbejde og nogen Sinde er ydet Arbejde derfor. Jeg spørger de andre Partier, om denne storlaaede Uret fortsat skal bestaa, eller om vi ikke i Fællesskab skal søge at faa den afviklet.

Aksel Larsen: Jeg vil gerne udtale min Glæde over det af Regeringen fremsatte Lovforslag om et midlertidigt Tillæg til Alders- og Invalidereventydere. Det glæder mig, at vi endelig er kommet saa langt, at Regeringen dog kan indse, at det nytter ikke noget at nøjes med at protegere Prisstigninger, man kommer ogsaa til at tænke paa at give en lille Smule Erstatning for Prisstigningerne til dem, der er daarligst stillede og lider mest under Stigningerne. Paa den anden Side havde jeg hellere set, at Regeringen havde indstillet sig paa at gennemføre den absolutte Retfærdighedshandling at foretage en almindelig Forhøjelse af samtlige Satser for Alders- og Invalidereventydere. Mit Parti har i en Aarrække stillet Krav om en saadan Forhøjelse. Vi har stillet dette Krav, fordi vi er af den Mening, at de Satser, hvorefter der nu udbetales, er alt, alt for lave. Derfor behøver det ærede Medlem Hr. Villumsen ikke at blive forbavset eller forfærdet over, at vi i den givne Situation kan tænke os en generel Forhøjelse paa 30 pCt., og det ærede Medlem behøver ikke at sige, at den er ikke begrundet, for der er ikke sket en 30 pCt.s Prisstigning. Jeg ved ikke af, at der er nogen, der har paastaaet, at der er sket en generel 30 pCt.s Prisstigning. Det kan i det hele taget blive meget vanskeligt at paavise, hvor stor Prisstigningen er. Det eneste, der kan opnaas absolut Enig-